

Sygn. akt II K. 157/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Izabela Bejger

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. - ---

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 roku, 3 grudnia 2015 roku, 15 stycznia 2016 roku, 11 lutego 2016 roku, 9 marca 2016 roku, 21 kwietnia 2016 roku, 7 czerwca 2016 roku, 27 czerwca 2016 roku

sprawy **A. M.**

córka M. i G. z domu W.

ur. (...) w G.-D.

oskarżonej o to, że:

I. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G. – D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) „ nr (...), wartości 460,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

II. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...), usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) 4„ nr (...), wartości 610,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

III. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 610,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

IV. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 610,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

V. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) (...) „nr (...), wartości 490,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VI. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...)” nr (...), wartości 610,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 690,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VIII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia urządzenia typu tablet m-ki „ (...) (...) „nr (...). (...), wartości 790,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

IX. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) „ „ usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) „ nr (...), wartości 580,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

X. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 580,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XI. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 580,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) „ B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) (...)” nr (...), wartości 480,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) (...)” nr (...), wartości 480,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIV. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) „, usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...)” o nr (...), wartości 460,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XV. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) o nr (...), wartości 750,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XVI. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) o nr (...), wartości 570,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XVII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) + G 350” o nr (...), wartości 620,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XVIII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) o nr (...), wartości 930,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XIX. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) TREND „o nr (...), wartości 580,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) „ B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XX. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w

celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) o nr (...), wartości 960,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXI. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki „ (...) (...)” o nr (...), wartości 2.280,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 1.000,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

XXIII. w okresie od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 02 czerwca 2015 roku, będąc zatrudnioną na stanowisku PO Kierownika Salonu (...) usytuowanego w G.-D., przy ulicy (...), woj. (...) - (...), z salonu tego dokonała zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 190,00 złotych, telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 190,00 złotych, telefonu komórkowego m-ki „ (...)01” nr (...), wartości 120,00 złotych, telefonu komórkowego m-ki „ (...)01 „nr (...), wartości 120,00 złotych, telefonu komórkowego m-ki (...), nr (...), wartości 190,00 złotych, urządzenia typu tablet m-ki (...) nr (...), wartości 290,00 złotych, urządzenia typu tablet m-ki (...) nr (...), wartości 290,00 złotych, telefonu komórkowego m-ki (...) nr (...), wartości 190,00 złotych, telefonu komórkowego m-ki (...) bdb, wartości 154,00 złotych, urządzenia typu tablet m-ki (...) nr (...), wartości 290,00 złotych tj. mienia o łącznej wartości 2.024,00 złotych, działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...) „ B. O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżoną A. M. za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w akcie oskarżenia, tj. dwudziestu dwóch przestępstw z art. 278 § 1 kk i jednego przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i przyjmując, że czyny te zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw w myśl art. 91 § 1 kk na mocy art. 278 § 1 kk wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na mocy art. 33 § 2 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeka wobec oskarżonej karę grzywny w wysokości 130 (sto trzydzieści) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej A. M. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego B. O. kwoty 14.826,66 zł (czternaście tysięcy osiemset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt sześć groszy);

V. zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś obciąża ją wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

A. M. zatrudniona była w salonie (...) w G.- D. od 28 kwietnia 2009 roku. Początkowo jako pełnomocnik handlowy. Od 29.04.2013 roku na mocy porozumienia zmieniającego umowę o pracę pełniła obowiązki kierownika punktu sprzedaży, zaś jego właścicielem był wówczas B. O.. Te obowiązki pełniła do momentu jego likwidacji tj. do dnia 30.06.2015 roku. W okresie od 24 lutego 2015 roku do 02.06 2015 roku A. M. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia szeregu telefonów szczegółowo opisanych w akcie oskarżenia działając na szkodę prowadzącego działalność gospodarczą w imieniu firmy (...).

Dowód : umowa o pracę- k 7

porozumienie zmieniające umowę o pracę- k 8-10

zeznania świadka O.- k 21-26,66-69

zeznania świadka P. M.- k 71-73

A. M. nie była dotychczas karana sędownie. Jest panną, nie posiada nikogo na utrzymaniu. W toku postępowania otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych, potem podjęła pracę z uposażeniem miesięcznym 1.200,00 złotych. Aktualnie pozostaje bez zatrudnienia.

Dowód: dane osoby poznańskich- k. 6,

dane o karalności- k. 114

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona przyznała się do wszystkich stawianych jej zarzutów, złożyła wyjaśnienia, w których nie kwestionowała ich treści w jakikolwiek sposób. Jak wynikało z treści jej wyjaśnień w pełni się ona z nimi zgadzała. Powyższa wyjaśniła, że będąc zatrudnioną w punkcie sprzedaży O., dokonała zaboru telefonów wskazanych w zarzutach. Podała, iż w wyniku jej działania B. O. poniósł straty. Wyjaśniła, że w momencie kiedy sprawa wyszła na jaw, a było to przy okazji likwidacji punktu sprzedaży, okłamywała wyżej wymienionego stwierdzając, iż zgodnie z jego poleceniem przekazała telefony, o których mowa w zarzutach do innych punktów sprzedaży zgodnie z poleceniem właściciela, podczas gdy w rzeczywistości tak nie uczyniła. Tłumacząc brak telefonów wskazywała różne okoliczności. Wymyślała też różne wersje co do okoliczności pojawienia się niektórych z nich ponownie w salonie. Wskazywała iż część telefonów przekazała znajomym klientom, część sprzedała w ramach umów, część wydawała w ramach rękojmi lub gwarancji i jak wynikało z treści jej wyjaśnień nie wprowadzała żadnych danych do systemu. Na etapie postępowania przygotowawczego w pełni poczuwała się do obowiązku uregulowania strat wobec pokrzywdzonego. W toku postępowania przygotowawczego uzgodniła także karę z prokuratorem i doszło do skierowania do sądu wniosku w trybie art. 335§ 1 kpk. Przed sądem jednak z tego uzgodnienia się wycofała. Podobną postawę prezentowała w toku całego postępowania sądowego wymyślając ciągle nowe okoliczności w jakich zadysponowała telefonami. Przed sądem oskarżona zmieniła swoje stanowisko w zakresie przyznania się do stawianych jej zarzutów. Stwierdziła, że nie przyznaje się do ich popełnienia i złożyła wyjaśnienia. W toku postępowania sądowego oskarżona wskazywała, iż telefony wydawała klientom w ramach rękojmi lub gwarancji a także w ramach przedłużenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Oskarżona nie była w stanie wskazać komu konkretnie jakie telefony wydawała i w jakim trybie. Jak wynikało z treści jej wyjaśnień nie wprowadzała żadnych danych do systemu. Należy wskazać, że w aktach sprawy znajduje się oświadczenie złożone przez A. M., spisane przez nią własnoręcznie w dniu 30.06.2015 roku, które nie korespondowało z jej wyjaśnieniami. Jak ustalono napisała je po tym jak doszło do ujawnienia braków. W powyższym oświadczeniu oskarżona napisała, iż telefony, które są wymienione w zarzucie jako skradzione przez nią, zostały przypadkowo zniszczone. Przed sądem zaś co zostało już podniesione prezentowała inna wersję, a z tej się wycofała. Na okoliczność tego oświadczenia oskarżona przed sądem wyjaśniła, że napisała je bo jego treść podyktował jej pan O. a ona nie wiedziała jak się z

tego rozliczyć. W kontekście tych wyjaśnień należy zwrócić uwagę na treść notatki znajdującej się w aktach sprawy k.7 sporządzonej przez funkcjonariusza S. D., z której wynika że A. M. została rozpytana na temat okoliczności poruszanych przez B. O. w złożonym zawiadomieniu i wskazała, że rzeczywiście część telefonów uległa zniszczeniu, a część z nich zwróciła B. O., po czym zmieniła wersje i oświadczyła, że brakujące telefony wydała osobom zgłaszającym reklamacje, nie mając na to zgody właściciela i nie będąc do tego upoważnioną. Nawet treść tej notatki wskazuje jak zmienne były od samego początku wersje prezentowane przez oskarżoną. Wyjaśnienia oskarżonej z uwagi na ich zmienność, niekonsekwentność i brak w nich logiki zostały uznane przez sąd jako niewiarygodne. Oskarżona co zostało już wskazane co chwilę zmieniała okoliczności w jakich zadysponowała telefonami i to nie tylko przed sądem ale również tłumacząc ich brak również przed pokrzywdzonym zanim dokonał on stosownego zgłoszenia organom ścigania. Wskazywane przez nią okoliczności nie znajdowały potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, który przemawiał przeciwko niej. Bez wątpienia istotną rolę odegrały tu zeznania pokrzywdzonego B. O. wspomagane przez zeznania innej pracownicy punktu sprzedaży- P. M.. Wyjaśnienia oskarżonej pozostawały w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami pokrzywdzonego. Ten w przeciwieństwie do oskarżonej w swoich zeznaniach był konsekwentny i niezmienny. Udzielał wyczerpujących odpowiedzi na wszystkie zadawane mu pytania. W sposób logiczny i jasny przedstawiał i wyjaśniał wszystko co było mu wiadome na temat sprawy. Brak było jakichkolwiek podstaw by kwestionować jego wiarygodność. Będąc przesłuchiwanym przed sądem B. O. przedstawił szereg okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, między innymi okoliczności dotyczące zatrudnienia oskarżonej, zakres jej obowiązków, procedury dotyczące funkcjonowania salonu sprzedaży w tym te najbardziej istotne z punktu widzenia tej sprawy dotyczące sprzedaży telefonów, ewentualnej ich wymiany w ramach rękojmi i gwarancji a także przedłużania umów. Z treści jego zeznań wynikało, że oskarżonej jako kierownicze sklepu były znane wszystkie procedury sprzedażowe, obsługowe, zresztą dla każdego pracownika jak zeznał były one dostępne przez cały czas niezależnie od szkoleń on-line. Natomiast oskarżona wydawała telefony w ramach gwarancji, rękojmi czy przedłużenia umów w sposób całkowicie dowolny, w ogóle nie stosując się do obowiązujących procedur i robiła to na własną rękę. Niewiarygodne było jej twierdzenie, że te procedury nie były jej znane. Co istotne nie można stwierdzić, by dysponowanie telefonami miało miejsce w sposób, o którym mówiła, ponieważ nie ma na to właściwej dokumentacji w systemie firmy. To oznacza, że oskarżona dysponowała nimi według własnego uznania, tak jak chciała, w sposób całkowicie dowolny. Należy wskazać że wersja o wydawaniu telefonów klientom w oparciu o różne podstawy pojawiła się nie na samym początku postępowania, lecz dopiero później. Pierwsza wersja jaką przedstawiała to taka, iż telefony uległy uszkodzeniu. Należy również wskazać, że oskarżona po likwidacji punktu sprzedaży miała polecenie od szefa, by telefony z salonu rozesłać do innych salonów. Jak się okazało dokonała stosownych przesunięć jedynie na papierze, zaś faktycznie telefony nie dotarły do celu. Na papierze towar widniał, zaś w rzeczywistości w paczkach telefonów nie było. Ponadto nadmienić należy, że oskarżona mimo to cały czas twierdziła, że je wysłała zgodnie z dokumentami, dlatego też właściciel wszczął procedurę reklamacyjną i okazało się że paczki dotarły w stanie nienaruszonym, więc telefony nie mogły zaginąć podczas przesyłania. Po tym jak ustalono część telefonów w „cudowny sposób” odnalazła się na co oskarżona twierdziła, że jakiś mężczyzna porzucił je na ulicy i uciekł. Wersja ta jest nielogiczna w świetle zasad doświadczenia życiowego i zupełnie niewiarygodna. Oskarżona po prostu nie zapakowała telefonów do paczek, potem część z nich najprawdopodobniej była jeszcze w jej posiadaniu albo je jakoś odzyskała jednak miały ślady użytkowania i nie nadawały się do sprzedaży. Oskarżona jak wynikało z zeznań drugiej pracownicy P. M. miała taką możliwość. Świadek P. M. złożyła przed sądem wiarygodne zeznania. Były one logiczne i spójne, nie zawierały sprzeczności a strony ich nie kwestionowały. Świadek przedstawiła w zeznaniach zakres swoich obowiązków, także obowiązków oskarżonej w punkcie sprzedaży telefonów, obowiązujące procedury i zasady funkcjonowania. Świadek zeznawała także w kwestii wysyłania telefonów do innych punktów w związku a likwidacją punktu. Podała także kto i w jaki sposób dokonywał pakowania telefonów, kto był odpowiedzialny za ich przekazanie do innych punktów sprzedaży w związku z likwidacją punktu sprzedaży w G.- D. i jak oskarżona tłumaczyła pokrzywdzonemu brak telefonów w salonie. Z jej zeznań wynikało, że zajmowała się tym oskarżona zaś ona nie była obecna przy pakowaniu paczek do momentu ich przekazania kurierowi co też czyniła oskarżona. Ponadto zeznała, że każdy zatrudniony pracownik przechodził odpowiednie szkolenia. Miała je ona i kierowniczką A. M., bo to był warunek dopuszczenia ich do sprzedaży, co rodziło niewiarygodnym twierdzenie oskarżonej, które pojawiło się w toku postępowania, że nie miała odpowiednich szkoleń, co z kolei miało tłumaczyć bałagan w dokumentach i nie stosowanie się do obowiązujących procedur, które nie miały odzwierciedlenia w systemie. Świadek przedstawiła procedurę związaną z dysponowaniem telefonami w

ramach gwarancji, czy przedłużenia umów. Wskazała na istotną okoliczność, że podczas pracy z oskarżoną a było to od 20.10.2014 roku do końca działalności punktu świadek nie przypominała sobie, aby kiedykolwiek była sytuacja wymiany telefonu w ramach rękojmi. Podała też okoliczności wysyłania paczek z salonu z telefonami i okoliczności związane z ujawnieniem ich braku w salonie. Podczas przesłuchania świadka pojawiła się sugestia jakoby świadek mogła wykorzystać kody dostępu do systemu oskarżonej, które jak zeznała w rzeczywistości знаła, tylko, że problem nie polegał na tym, zresztą nie było to podnoszone że świadek je wykorzystwała wbrew woli oskarżonej, że coś było wydane przez świadka a szło to na konto oskarżonej, lecz na tym że nie miało to właśnie odzwierciedlenia w systemie, czyli musiało się odbywać poza nim. Skoro dostęp do tego jak ustalono miały jedynie dwie pracownice z czego jedna P. M. znalazła się poza podejrzeniami to logiczny jest wniosek, że telefonami jak własnymi zadysponować mogła jedynie oskarżona. W aktach sprawy znajdują się dokumenty które nazwane są „Procedurą stosowaną w salonach sprzedaży O. w zakresie obsługi reklamacji towaru handlowego kupionego po dniu 24.12.2014 roku złożonych z tytułu rękojmi” oraz „ Procedurą stosowaną w salonach sprzedaży O. w zakresie obsługi reklamacji towaru handlowego złożonego z tytułu odpowiedzialności sprzedawcy za towar niezgodny z umową”. Dokumenty te regulują procedury wymiany telefonów w ramach rękojmi, ewentualnie niezgodności towaru z umową w związku z obowiązywaniem ustawy z dnia 20.07.2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Z tych dokumentów wynikało, że aby dokonać takiej wymiany należało mieć zgodę centrum serwisowego producenta (k 478zapis w pkt 7.2.2.6 zapis pkt 7.2.5) a jak ustalono w odniesieniu do jakiegokolwiek telefonu z zarzutu brak było takiej zgody.

W toku postępowania sąd zwrócił się do C. Magazynu centralnego o informację, czy wskazane w niektórych zarzutach telefony zostały zarejestrowane w systemie magazynu, czy są formularze dotyczące wymiany tych telefonów, czy w związku z wymianą doszło do utylizacji dotychczasowych telefonów. Nie było jednak możliwości uzyskania takich informacji w sytuacji gdy brak było dokumentów i czynności nie były ewidencjonowane w systemie.

Nadto na wniosek obrońcy sąd przesłuchał w charakterze świadków osoby, które miały być stronami umów w zakresie usług telekomunikacyjnych z O. i którym w imieniu operatora O. oskarżona miała dokonać sprzedaży telefonów lub ich wymiany. Sąd na wniosek obrony przesłuchał w charakterze świadków osoby, które zdaniem oskarżonej uzyskały aparaty telefoniczne z salonu w ramach przedłużenia umowy, czy też gwarancji. Jeśli chodzi o zeznania świadka S. to nie wniosły one nic istotnego do sprawy. Nie dało się nawet ustalić, który konkretnie telefon otrzymał. Jeśli zaś chodzi o J. Ś. to otrzymała ona konkretny telefon za kwotę 49 złotych, który to następnie zwróciła do salonu otrzymując inny za 1 zł ale pieniędzy jej nie zwrócono i nie ustalono co stało, się z tym pierwszym telefonem po anulowaniu umowy z niewiadomych powodów. Nadto przy okazji należy przypomnieć, że oskarżona dysponowała telefonami całkowicie dowolnie i nie ewidencjonując tego. Najprawdopodobniej sporządzała dokumenty, ale dawała je jedynie klientom a nie dokumentowała tego w systemie. Również zeznania świadka R. W. potwierdzały fakt, że oskarżona dysponowała telefonami jak własnymi. Jak zeznał świadek po zawarciu umowy z oskarżoną w imieniu O. otrzymał telefon za 200 złotych jednak nie został on aktywowany, bowiem umowa nigdy nie została zarejestrowana w systemie. Świadek nie był w stanie podać jaki to był konkretnie telefon. To również pokazywało obraz sposobu działania oskarżonej. Z kolei z zeznań świadka H. M. – siostry oskarżonej wynikało że była ona klientką salonu (...) w G.- D. i że pod koniec 2014 lub na początku 2015 roku otrzymała telefon na skutek reklamacji poprzedniego aparatu, jednak jak zaznaczyła ona także nie dostała na niego żadnych dokumentów. Jak ustalono w O. do jej numeru telefonu były przypisane zupełnie inne aparaty telefoniczne i co istotne nigdy nie zgłaszano żadnych reklamacji, więc w tym trybie nie mogła dostać kolejnego aparatu telefonicznego. Sąd uznał zeznania tego świadka jako pochodzące od osoby bliskiej dla oskarżonej jako niewiarygodne, mające uchronić oskarżoną przed odpowiedzialnością karną. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. K. (1) . W jego przypadku jak się wydaje czynności przebiegały tak jak przedstawiała oskarżona ale nie dotyczyły żadnego z telefonów wskazanych w zarzutach. Zaś jeśli chodzi o M. K. (2) to ustalono, że istotnie otrzymała ona telefon, ten o którym mowa w pkt.2 aktu oskarżenia, oddała poprzedni ale nie wiadomo co dalej się z nim stało. To jednak nie zmienia faktu, że i w tym przypadku oskarżona dysponowała tym mieniem jak własnym przekazując go innej osobie bez jakiegokolwiek podstawy i czyniła to poza wiedzą właściciela i operatora ,bowiem nigdzie tego w żaden sposób nie ewidencjonowała. To powodowało, że pokrzywdzony również i w tym zakresie ponosił szkodę ponieważ musiał uregulować należności do operatora również i w takiej sytuacji. Zeznania jej jako pochodzące od osoby nie zainteresowanej wynikiem postępowania należało uznać za wiarygodne.

Sąd podjął działania mające na celu weryfikację wersji oskarżonej przedstawionej przed sądem jeszcze poprzez uzyskanie informacji od operatora O. . Sąd zwrócił się z zapytaniem czy wskazane w zarzucie telefony o konkretnych numerach I. zostały wydane w ramach przedłużenia umów, rękojmi lub gwarancji. Nie udało się jednak pozyskać takich informacji z uwagi na fakt, że O. nie prowadzi ewidencji aparatów telefonicznych w oparciu o numery I., lecz jedynie w oparciu o numery abonenckie za okres 12 miesięcy wstecz od daty wykonania sprawdzenia. Sąd jednak nie posiadał wiedzy na temat tego z jakimi numerami współpracują konkretne aparaty . Jeśli zaś chodzi o informacje co do wydawanych telefonów w ramach gwarancji, do czego niezbędne było odesłanie dotychczasowych aparatów do magazynu, to również nie było możliwe poczynienie stosownych ustaleń, bowiem sąd uzyskał odpowiedź, że należy podać numery listów przewozowych odpowiednio do każdego numeru I. telefonów, a takowymi obrona nie dysponowała. Należy podnieść, że skoro oskarżona dysponowała telefonami poza systemem nie ewidencjonując tego praktycznie i tak nie byłoby możliwości pozyskania takich informacji, jednak na wniosek obrony taka próba została mimo to przez sąd podjęta.

Nie udało się dokonać precyzyjnych ustaleń w zakresie tego kiedy dokładnie poszczególnymi telefonami oskarżona zadysponowała jak własnymi, dlatego też sąd przyjął za początkową datę tę wskazaną w porozumieniu zmieniającym umowę o pracę podpisaną przez oskarżoną i pokrzywdzonego tj 27.02.2015 roku , zaś za datę końcową moment ujawnienia przez pokrzywdzonego braku telefonów w salonie co nastąpiło w dniu 02.06.2015 roku. Jeśli chodzi o przyjętą kwalifikację prawną czynów przypisanych oskarżonej to nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Przy przestępstwie z art. 278§ 1kk dochodzi do zaboru cudzej rzeczy czyli do wyjęcia spod władztwa cudzej rzeczy ruchomej, nie jest konieczne zatrzymanie tej rzeczy dla siebie. Bez wątplenia telefony są rzeczami ruchomymi a oskarżona zadysponowała nimi jak własnymi. Traktowała je jak swoją własność mimo, że była jedynie pracownikiem sklepu. Jak ustalono dysponowała nimi zupełnie dowolnie, bez zachowania jakichkolwiek procedur, do czego jako pracownica była zobowiązana. Tak naprawdę czyniła to według własnego uznania i na własny rachunek. Niektóre przekazywała innym osobom bez jakichkolwiek ku temu podstaw i bez dokumentowania takiego faktu, a co się stało z niektórymi z nich nie udało się ustalić. Oskarżona dysponowała telefonami bez jakichkolwiek ku temu uzasadnionych podstaw traktując je jak swoją własność i przekazując je między innymi osobom trzecim. Oskarżona nie przestrzegła zupełnie obowiązujących procedur i zasad sprzedaży , nie ewidencjonowała swoich czynności a była świadoma tych obowiązków, bowiem była przeszkolona i miała doświadczenia w pracy. W ten sposób próbowała zataić swoje działania.

Uznając oskarżoną winną zarzucanych jej czynów sąd skazał ją za czyny z art. 278§1 kk po przyjęciu ciągu przestępstw na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę społeczną szkodliwość czynów, których dopuściła się oskarżona, wynikającą ze sposobu i okoliczności ich popełnienia, a także sam stopień jej zawinienia. W przekonaniu Sądu orzeczona kara pozbawienia tak co do rodzaju, jak i wysokości jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonej. Czyny jej cechują się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Są to przestępstwa powszechnie potępiane społecznie, wywołujące skrajnie negatywne emocje. Swoim zachowaniem oskarżona podważyła swoją dotychczasową nieposzlakowaną opinię. Należy zaznaczyć, iż orzeczenie kary pozbawienia wolności stanowi zarazem czytelny sygnał dla społeczeństwa, iż naganne i nieodpowiedzialne zachowanie oskarżonej spotkało się ze zdecydowaną reakcją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości. Tak orzeczona kara wpływa zatem na ukształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze wielość zarzutów i fakt , że w toku całego postępowania oskarżona nie wykazała skruchy. Jako okoliczność wpływającą na wymiaru kary pozbawienia wolności i grzywny Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości jej czynów, co przejawia się w rodzaju i charakterze naruszonego przestępstwem dobra, jakim jest jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem w postaci mienia innej osoby. Na potępienie zasługiwała motywacja oskarżonej, działającej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wskazać należy również na okoliczność, iż pokrzywdzony nie odzyskał swojego mienia, szkoda nie została naprawiona jak również jej wysoką wartość.

Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął pod uwagę fakt dotychczasowej jej niekaralności. Głównie z uwagi na tę okoliczność sąd uznał, że oskarżona zasługuje na danie jej szansy i może być resocjalizowana w warunkach wolnościowych. Ponadto będąc na wolności będzie miała możliwość podjęcia działań mających na celu naprawienie szkody. Dlatego też na zasadzie art. 69 § 1 i 2 kk art. 70 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił wobec niej wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby trzech lat. Zdaniem Sądu zastosowanie tego będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów zapobiegawczych i wychowawczych kary i zapobiegnie powrotowi oskarżonej do przestępstwa. Tak orzeczona kara w ocenie Sądu jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonej i społecznej szkodliwości czynów, których się dopuściła. Sąd ma nadzieję, iż w okresie próby oskarżona zdobędzie się na refleksję i zrozumie naganność swojego postępowania. Sąd pozostając w przekonaniu, iż oskarżona wykorzysta daną mu szansę i po raz kolejny nie popełni czynu sprzecznego z prawem, zrozumie naganność swojego postępowania. W przekonaniu Sądu sama możliwość zarządzenia wykonania orzeczonej kary będzie stanowiła dostateczną tamę przed dalszymi naruszeniami prawa przez oskarżoną. Sąd uznał, iż zastosowanie względem oskarżonej bezwzględnej kary pozbawienia wolności byłoby dla niego dolegliwością zbyt daleko idącą. Oskarżona nie była dotychczas karany sądowo. W okresie próby oskarżona będzie miała możliwość dowieść, iż postawiona wobec niej prognoza kryminologiczna okazała się zasadna, a proces socjalizacji przebiegł prawidłowo. Zastosowanie okresu próby w wymiarze trzech lat będzie odpowiednie dla osiągnięcia wyżej wymienionych celów. Sąd przyjął w kwalifikacji prawnej, że czyny oskarżonej zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw. Miał przy tym na uwadze, iż przestępstwa zostały popełnione w okresie od 27 lutego 2015 roku do 02 czerwca 2015 roku, w podobny sposób i zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Funkcję wychowawczą i prewencyjną – oprócz kompensacyjnej- spełni wobec oskarżonej, orzeczony na podstawie art. 46§1 kk, obowiązek w postaci zobowiązania oskarżonej do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 14.826,66 złotych. Przyjęto bowiem, że taka jest łączna wartość szkody. Jest to wartość telefonów, którymi samowolnie zadysponowała oskarżona .

Mając na uwadze, iż popełniony przez oskarżoną występki jest przestępstwem przeciwko mieniu, na skutek którego pokrzywdzony poniósł szkodę we wskazanej wysokości, nałożenie tego obowiązku było w pełni uzasadnione i jest naturalną konsekwencją popełnienia przestępstw. Uznając oskarżoną za winną popełnienia zarzucanych jej czynów Sąd wymierzył jej również na mocy art. 33§2 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk karę grzywny w wymiarze 130 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. W ocenie Sądu kara grzywny w takiej wysokości jest odpowiednia i jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonej oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nią czynów, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonej oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wobec faktu orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie stanowiła dla oskarżonej rzeczywiście odczuwalną dolegliwość a z drugiej strony leży w jej możliwościach finansowych. Oskarżona do niedawna pracowała i osiągała dochody około 1200 złotych miesięcznie, wcześniej otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych. Jest zdrowa , młoda i zdolna do wykonywania pracy zarobkowej. Nie ma nikogo na utrzymaniu i mieszka z innymi członkami rodziny. Popełniając przestępstwo powinna liczyć się również z dolegliwościami finansowymi. Uzgodniła też karę z Prokuratorem więc była w pełni świadoma grozących jej konsekwencji. Konieczność zapłacenia przez nią kary grzywny będzie stanowiło realną dolegliwość z faktu popełnienia przestępstwa, której zdaniem Sądu w inny sposób oskarżona mogłaby nie odczuć z uwagi na wymiarzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 627 kpk, obciążając oskarżoną wydatkami w sprawie. Rozstrzygnięcie w tej części uwzględnia wynik postępowania, w którym uznano sprawstwo oskarżonej. Oskarżona do niedawna osiągała stały dochód z pracy zarobkowej , wobec czego poniesienie kosztów procesu w niedużej wysokości nie narazi jej na uszczerbek w utrzymaniu. Mając na uwadze nałożony obowiązek naprawienia szkody i fakt że opłata byłaby już znacznie wyższa sąd zwolnił oskarżoną z obowiązku jej uiszczenia po myśli art. 17 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Koszty zaś nie są wysokie i w ocenie sądu oskarżona jest w stanie je ponieść.